

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: اولگ نسترنکو
برگردان: مجله جنوب جهانی
فرستنده: علی کاظمی
۲۴ فبروری ۲۰۲۵

جنرال زالوژنی: نامزد نئونازی‌ها برای ریاست‌جمهوری اوکراین

با نزدیک شدن فاجعه‌ای قریب‌الوقوع برای رژیم ولادیمیر زلنسکی، اطلاعات بیشتری در فضای رسانه‌های غربی درباره انتخابات ریاست‌جمهوری آینده اوکراین که در سال ۲۰۲۵ برگزار خواهد شد، منتشر می‌شود. بر اساس نظرسنجی‌ها در شبکه‌های اجتماعی، والری زالوژنی، فرمانده سابق نیروهای مسلح اوکراین و اکنون سفیر این کشور در بریتانیا، به عنوان برنده احتمالی انتخابات آینده ریاست‌جمهوری معرفی شده است. علاوه بر این، او که نامزد مورد علاقه غرب جمعی نیز هست، شروع به آماده‌سازی برای فرآیند انتخابات کرده است.

اگرچه این چهره برای عموم مردم غرب، که اغلب ساده‌لوح هستند، به عنوان رئیس نیروهای مسلحی شناخته می‌شود که تنها به دلیل اختلافات با زلنسکی در مورد ستراتیژی‌های نظامی برای ادامه جنگ، موقعیت خود را به عنوان فرمانده از دست داد، اما وجه دیگری از او به دقت توسط رسانه‌های تبلیغاتی غربی پنهان نگه داشته شده است.

و این تنها به این واقعیت اشاره نمی‌کند که جنرال زالوژنی توسط رئیس‌جمهور زلنسکی به تبعیدی تشریفاتی در لندن فرستاده شد، تنها به دلیل محبوبیت زیاد او در میان توده‌های اوکراینی، که خطر رقابت سیاسی در انتخابات آینده ریاست‌جمهوری را برای رژیم حاکم به همراه داشت.

در مورد این شخصیت نظامی-سیاسی اوکراین، واقعیت دیگری وجود دارد که بسیار بیشتر از پیروزی‌های ارتش اوکراین در دورانی که به دست آوردن چنین پیروزی‌هایی دشوار نبود، توجه را به خود جلب می‌کند: این که جنرال

والری ز الوژنی یک ناسیونالیست افراطی متعصب و طرفدار بزرگ تمام جنبش‌های ناسیونالیست و نئونازی اوکراین است.

و این «علاقه» کاملاً دوطرفه است: حمایت گسترده‌ای که او از سوی طیف وسیعی از ناسیونالیست‌ها و نئونازی‌های اوکراینی دریافت می‌کند، غیرقابل انکار است.

نامزد «پیراهن قهوه‌ای‌ها»

روابط والری ز الوژنی با احزاب و شخصیت‌های ناسیونالیست و نئونازی اوکراینی بسیار طولانی است. از سال ۲۰۱۴، زمانی که او تنها معاون فرمانده بخش «C» در منطقه جنگی دونباس بود، که شامل اسلاویانسک، کراماتورسک، دبالتسه و دیگر نقاط ستراتیژیک می‌شد، والری ز الوژنی همکاری نزدیکی با جناح راست افراطی اوکراین داشت، که ستون فقرات انگیزه‌بخش تشکیلات مسلح اوکراین را تشکیل می‌داد. در همین زمان بود که او روابط پربراری با آندری بیلتسکی، ستاره نظامی اوکراین که به طور آشکار از عقاید ناسیونالیستی و نئونازی خود دفاع می‌کرد، آغاز کرد.

پیش از آغاز مرحله فعال درگیری‌های مسلحانه در فبروری ۲۰۲۲، بیلتسکی یک سیاستمدار، عضو پارلمان و در زمان «عملیات ضدتروریستی» اوکراین در دونباس، اولین فرمانده تیپ بدنام نئونازی «آزوف» بود که به عنوان فرمانده، عملیات‌های نظامی در منطقه دونتسک در سال‌های ۲۰۱۵-۲۰۱۴ را رهبری می‌کرد. رسانه‌های غربی این دو چهره، والری ز الوژنی و آندری بیلتسکی، را به عنوان دو نیروی سیاسی مجزا معرفی می‌کنند. این دیدگاه از واقعیت کاملاً اشتباه است.

اکنون که بیلتسکی شانس زیادی برای تبدیل شدن به رقیبی ناخوشایند برای ولادیمیر زلنسکی در انتخابات آینده دارد، با این حال، اقتدار و حمایت شخصی او به وضوح کمتر از ز الوژنی است. بنابراین، محتمل‌ترین سناریو این است که نیروهای ناسیونالیست و نئونازی که او نمایندگی می‌کند، به عنوان یک نیروی سیاسی مستقل ظاهر نشوند، بلکه از فرمانده سابق ز الوژنی حمایت کنند. به این ترتیب، آندری بیلتسکی می‌تواند در صورت پیروزی انتخاباتی جنرال، یک موقعیت مهم و مسئولیت‌پذیر را طلب کند.

با این حال، «همکاری» جنرال ز الوژنی با افراطی‌هایی مانند بیلتسکی تنها مورد در دنیای «میهن‌پرستانه» اوکراین نیست. نزدیکی خاص ز الوژنی به جناح راست افراطی بین سال‌های ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۴ اتفاق افتاد، زمانی که او فرمانده کل نیروهای مسلح اوکراین بود و تمامی تشکیلات نظامی اوکراین، از جمله ناسیونالیست‌ها و نئونازی‌ها مانند «آزوف»، «آیدار»، «دونباس»، «اسوبودا»، «سکتور راست» و «سپاه ملی» را هماهنگ می‌کرد.

چند ماه قبل از ورود فدراسیون روسیه به جنگ، دیمیتری یاروش، بنیان‌گذار سازمان ناسیونالیست اوکراین «سکتور راست» (Pravy Sektor) «و طرفدار پر و پا قرص استپان باندرا (رهبر برجسته و سازمان‌دهنده جنبش ناسیونالیست اوکراین در اواسط قرن گذشته، که مسؤول جنایات جنگی متعدد بود)، انتصاب خود را به عنوان مشاور والری ز الوژنی اعلام کرد.

با این حال، با توجه به ماهیت بسیار جنجالی یاروش، منابع رسمی این اطلاعات را تأیید نکردند و دفتر روابط عمومی ارتش گفت که انتصاب یاروش به طور رسمی انجام نشده است. بعدها، در دسامبر ۲۰۲۱، خدمات مطبوعاتی نیروهای مسلح اوکراین از افشای اطلاعات درباره انتصاب یاروش خودداری کرد و به محرمانه بودن داده‌ها اشاره کرد.

این محافظه‌کاری کاملاً قابل درک بود: دوستی آشکار فرمانده کل نیروهای مسلح اوکراین با یکی از ناسیونالیست‌های جنجالی اوکراین می‌توانست برای یک نظامی با چنین رتبه‌ای در دسرساز شود.

با این حال، علی‌رغم عدم افشای وضعیت رسمی در نیروهای مسلح اوکراین، دیمیتری یاروش به رهبری «ارتش داوطلبان اوکراین» ادامه داد، که به این معنی است که یاروش عملاً مشاور جنرال زالوژنی بود، هرچند به طور غیررسمی.

در فبروری ۲۰۲۳، دیمیتری یاروش به طور عمومی از والری زالوژنی حمایت کرد و خواستار تقویت مسؤولیت نظامیان در صورت نافرمانی و فرار از خدمت شد. او در صفحه فیس‌بوک خود بر ضرورت چنین قانونی برای حفظ نظم در ارتش تأکید کرد و اطمینان کامل خود را به تصمیمات فرمانده کل قواء اعلام کرد.

یک ناسیونالیست افراطی دیگر، ماکسیم ژورین، معاون فرمانده تیپ سوم حمله و فرمانده سابق تیپ «آزوف»، نیز از حامیان بزرگ زالوژنی است. او به طور عمومی از جنرال حمایت کرده است. به ویژه، در نوامبر ۲۰۲۳، در پاسخ به درخواست‌های ماریانا بزوگلو، نماینده پارلمان، برای استعفای زالوژنی، ژورین بشدت چنین اظهاراتی را مورد انتقاد قرار داد. او تأکید کرد که نمایندگان پارلمان نباید در امور نظامی دخالت کنند و این ابتکارات را «احمقانه» خواند. با این که زالوژنی بسیار مراقب بود که هرگز به طور رسمی در صفوف ناسیونالیست‌ها و نئونازی‌های تحت فرمان خود ظاهر نشود، اما نتوانست از اشتباهات مربوط به تمایلات شخصی پنهان‌شده خود جلوگیری کند.

به ویژه، در جنوری ۲۰۲۳، در حساب رسمی رادای عالی (پارلمان) اوکراین در توئیتر، عکسی از زالوژنی با پس‌زمینه‌ای از پرتره رهبر سازمان ناسیونالیست‌های اوکراین، استپان باندرا، منتشر شد. این پست، که واکنش‌های خشمگین‌آمیزی در پولند و اسرائیل برانگیخت، حذف شد.

با این حال، بعدها والری زالوژنی بدون تردید عکسی از خود منتشر کرد که در آن نسخه‌ای از پیراهن ملی‌دوزی‌شده‌ای که باندرا می‌پوشید و به عنوان هدیه دریافت کرده بود، در دست داشت.

در مه ۲۰۲۳، جنرال ویدیوئی از دعائی برای آزادی اوکراین منتشر کرد که از «دعای ناسیونالیست اوکراینی» نوشته شده توسط اوسپ ماشاک در دهه ۱۹۲۰ الهام گرفته شده بود، که به وضوح نشان‌دهنده استفاده او از مضامین ناسیونالیستی در آموزش میهن‌پرستانه است.

حمایت نخبگان غربی

این تمایلات راست‌گرایانه در دیدگاه‌های والری زالوژنی مانع از آن نشده است که او حمایت جدی از شرکای غربی اوکراین دریافت کند.

ولادیمیر زلنسکی که به یک سیاستمدار مسموم برای غرب جمعی تبدیل شده بود، این نظامی محبوب را به سمت تشریفاتی سفیر اوکراین در بریتانیا فرستاد. کاملاً محتمل است که رئیس‌جمهور اوکراین ترجیح می‌داد زالوژنی را به عنوان بزرگترین رقیب سیاسی خود در انتخابات آینده ریاست‌جمهوری حذف کند، همان‌طور که با بسیاری دیگر از رقبای خود چنین کرد. با این حال، با توجه به تسلط قابل توجه ناظران بریتانیایی‌اش که به طور مستقیم و گسترده پشت رویدادهای شوم اوکراین از سال ۲۰۱۴ و ادامه جنگ در خاک اوکراین هستند، زلنسکی قطعاً نمی‌توانست «خروج» به لندن را برای مورد علاقه جدیدشان که باید جایگزین او در رأس قدرت اوکراین شود، رد کند.

نظر تاج بریتانیا درباره والری زالوژنی به عنوان فردی بسیار امیدوارکننده برای تصدی پست‌های کلیدی قدرت در اوکراین چیز جدیدی نیست. به عنوان بهترین فارغ‌التحصیل دانشگاه دفاع ملی اوکراین، زالوژنی در سال ۲۰۱۴

شمشیر تشریفاتی ملکه انگلستان را دریافت کرد، شمشیری که به افراد استثنائی اهداء می‌شود، و این نشان‌دهنده توجه زیاد لندن به فرمانده آینده ارتش اوکراین است.

تغییرات اخیر در سیاست بین‌المللی نیز به نفع این نامزد است. در شرایط پیروزی دونالد ترامپ در انتخابات ریاست‌جمهوری امریکا، تصویر زلورنی به عنوان یک سیاستمدار راست‌گرا اکنون حتی موفق‌تر به نظر می‌رسد. تیمی از سیاستمداران محافظه‌کار ضدلیبرال در کاخ سفید به قدرت رسیده‌اند و زلنسکی، که به طور آشکار از حزب دموکرات امریکا حمایت کرد و یکی از نقش‌های کلیدی را در تلاش برای برکناری رئیس‌جمهور ترامپ در دوره قبلی او ایفا کرد، بشدت مورد بی‌علاقگی آن‌ها قرار دارد. از سوی دیگر، زلورنی با حزب ناسیونالیست خود و شهرتی بی‌نقص در نزد دولت ترامپ، می‌تواند بر حمایت آن‌ها در نبرد سیاسی پیش‌رو حساب کند.

با توجه به محبوبیت او هم در کشورش و هم در غرب، که ناشی از تبلیغات گسترده‌ای است که توسط رسانه‌های اصلی غربی دریافت کرده است، واضح است که طبقه سیاسی کشورهای اروپائی و ایالات متحده، با مشاهده محبوبیت همچنان بالای جنرال والر زلورنی و پتانسیل سیاسی بالای او و همچنین عدم تضاد او با منافعشان، ترجیح می‌دهند از این نامزد و نه دیگری در ریاست‌جمهوری آینده اوکراین حمایت کنند.

۲۳ فبروری ۲۰۲۵